

tích a již z toho důvodu nelze ji uznati za přípustnou (Srovn. G. N. W. 6360 a sb. nejv. s. 6418 a 7241).

Ustanovení § 415 obč. z. nepřichází tedy zde v úvahu a netřeba proto řešiti otázku, zda prodaná příze byla zpracována s vědomím a svolením dodavatelčiným. Zjistil-li odvolací soud, že se tak stalo, nelze v tom spatřovati odpor se spisy podle č. 3 § 503 c. ř. s.

Rozh. nejv. soudu ze 17. listopadu 1928 Rv I
249/28. Dr. K.

Spor o oduznání manželského původu dítěte (§ 158 a 159 obč. z.).

Z důvodů nejvyššího soudu:

Žalobu o oduznání manželského původu podle § 158 obč. z. lze s úspěchem podati jen na opatrovníka, ustanoveného k obhájení manželského původu dítěte, nikoli proti dítěti samému. Ani opatrovník, ustanovený k zastupování dítěte, nemůže býti žalovanou stranou, neboť představuje dítě. To plyne z doslovu zákona, že manželskému původu dítěte může odpírati manžel tím, že dokáže proti opatrovníku, který se má ustanoviti k obhájení manželského zrození a který tedy je ochráncem veřejných zájmů, že není možno, by dítě od něho bylo zplozeno a že dítě samo může odpírati svému manželskému původu žalobou na opatrovníka, který má býti ustanoven k obhájení manželského zrození (§ 159 obč. z.). Dítě může míti právní zájem na tom, by mu byl odepřen manželský původ, a přece zákon předpisuje, že k obhájení takového původu musí býti zřízen opatrovník. Pro takový zájem by docela mohlo dítě přistoupiti na straně žalobcově ke sporu jako vedlejší intervenient. Proto nemůže v takové rozepři býti žalovanou stranou ani dítě, ani jeho opatrovník. Než přesto není v tomto případě potřeba, aby rozsudky nižších soudů a řízení jim předcházející byly podle §§ 471 č. 7, 477 č. 5, 476 a 513 c. ř. s. jako zmatečné zrušeny, neboť spisům neodporuje předpoklad, že procesní soud podle vyřízení svého Dra. V. ustanovil opatrovníkem k obhájení manželského původu nezl. F., že tedy žalovaným není tento, nýbrž opatrovník Dr. V.

Po právní stránce sdílí dovolací soud názor odvolacího soudu, který souhlasí se zásadou, vyslovenou v rozhodnutí č. 1869 sb. n. s., že lhůtu § 158 obč. z. jest počítati ode dne, kdy počal podezření, že dítě není jeho. Ostatně odvolací soud právem poukazuje k tomu, že i kdyby se mohlo přihlížeti k okolnosti, že žalobce teprve později zvěděl, že dítě není jím zplo-

zeno, žaloba podaná 8. září 1927 byla by opožděna, neboť žalobce sáto doznať, že již v roce 1926 nabyt vědomosti, že dítě není jeho. Za tohoto právního stavu věci je lhostejno, proč došlo k podání žaloby teprve v roce 1927, a odvolací řízení není vadným proto, že odvolací soud se touto otázkou neobíral.

Rozh. nejv. s. z 9. února 1929 Rv I 1069/28. Pošva.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Dr. Albert Milota: **Trestní řád platný na Slovensku a Podkarpatské Rusi se zákony vedlejšími.** Studijní poznámkové vydání. J. Gusek v Kroměříži 1929. — 1. dodatek k Učebnici obojího práva trestního, platného v Československé republice. Právo hmotné. Tamtéž 1928.

Nové vydání trestního řádu na Slovensku platného je určeno nepochybně především k účelům studijním. Proto nepřináší judikatury omezující se na stručné poznámky k jednotlivým paragrafům. Svou přehledností poslouží však dobře i praxi, pokud tato nesáhne k obšírnějšímu slovenskému vydání Balcarovu-Nožičkovu v Čsl. kompasu sv. XVIII. — Týž autor vydal dodatek k své Učebnici hmotného práva ve formě lístků, jež možno na příslušná místa vlepit. Dodatek obsahuje zákony vydané do konce října 1928.

Dr. Hans Gürtler: **Der Freispruch Pöffel.** Auf Grund des stenographischen Protokolls aktenmäßig dargestellt. Wien und Leipzig. Verlag Moritz Perles. Str. 138. Cena 2 S.

Proces Pöffelův ve Vídni vyvolal před časem značnou pozornost veřejnosti domácí i zahraniční. Též v našem tisku bylo dosti zevrubně referováno o nepřátelství dvou vídeňských žurnalistů, končícím násilnou smrtí jednoho z nich v soudní síni. Tisk projevoval tehdy značnou nespokojenost s výsledkem porotního procesu, obžalovanému příznivým, vina přičítána vadám soudní organizace rakouské a nescházelo ani hlasů, které spatřovaly v případě Pöffelově podnět k zrušení porot v Rakousku vůbec. Obhájce Pöffelův, vydávaje část spisů na základě stenografických záznamů, chce jednak prakticky doložit důležitost těsnopisných záznamů o procesních jednáních (§ 271 tr. ř.), jednak čelit zmíněnému proudu, šířenému žurnalistikou, vyvozovati potřebu odstranění porot právě z případu Pöffelova. Možno říci, že obojího účelu publikace dosáhla. Pro lepší informaci čtenáře by se sice bylo doporučovalo předeslati zcela